

ŽUPNE OBAVIJESTI

RASPORED SV. MISA OD 7.9.2020. DO 13.9.2020.

7.9. PONEDELJAK: *Sv. Marko Križevčanin, zaštitnik Varaždinske biskupije*
7.30 + Novosel Ana i Stjepan

8.9. UTORAK: Rođenje Blažene Djevice Marije, Mala Gospa – BLAGDAN
7.30 + Mikulić Marija i Petar, Katarina i Pavliček Josip
19.00 + Javorski Josip i Olga, Vugrinec Tomo i Katarina

9.9. SRIJEDA: *kapelica* **7.30 + Hren Branko**

10.9. ČETVRTAK: **7.30 + Mandić Pero i Manda**

11.9. PETAK: **7.30 + Marjanović Mara god., Ivo i roditelji**

12.9. SUBOTA – **19.00 skupna sv. misa:**

- + Magić Josip, Mijo i Dragutin; + Marčec Augustin, roditelji i braća;
- + Vincek Petar god.; + Kosec Katica i Josip;
- + Jagačić Helena, Valent i ob. i rod. Vugrinec; + Horvat Manuel;
- + Smodek Zvonko; + Mikulić Dragutin i Jelka;
- + Čurila Nadica god., Hren Branko, Mišak Ivka i Tomo;
- + Panić Petar i Ivo; + Bek Milica god.; + Skupnjak Stjepan
- + Skupnjak Dragan; + Alen Hrupek

SLJEDEĆA NEDJELJA: 13. rujna 2020. – 24. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Mišak Stjepan i Jelka

11.00 + Mišak Ana god. i Antun

- **TISAK:** župni listić, Glas Koncila, Glasnik Srca Isusova i Marijina
- **prilika za sv. ispovijed:** svaki dan prije svete mise
- **sljedeće nedjelje na sv. misi u 11:00 sati:** zaziv Duha Svetoga za početak nove školske godine!

Župna statistika za mjesec kolovoz:

Kršteni: 1. Julija Šmrček (Feliks i Barbara r. Crleni);

2. Noel Novak (Siniša Novak i Tajana Bužanić)

Umrli: 1. Marija Skupnjak r. Videc; 2. Zlatko Jerec; 3. Milica Pavličević r. Horvatek;

4. Josip Mikulić; 5. Anđela Vuković r. Golubić; 6. Tomo Makšan

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš, žpk. Mob: 098/9678-518
rujan, 2020. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Godina XII.

Broj 36 (609)

6. rujna 2020.

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

23. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Ez 33, 7-9

Psalam: Ps 95, 1-2.6-9

Drugo čitanje: Rim 13, 8-10

Evandjelje: Mt 18, 15-20

Kršćanstvo je ispovijedanje Kristova života.

— Sv. Grgur Nazijanski (†395.)

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Bog je na čudesan način učinio da se spasenje ostvaruje preko ljudi. U Svetom pismu nas potiče da jedni druge opominjemo, pomažemo te tako jedni druge vodimo na put spasenja. „Nije dobro da čovjek bude sam“ (Post 2, 18) stoji na prvim stranicama Biblije. No Bog zna da mi nismo bez mana, nego smo slabi i grešni, ali ipak na čudesan način Bog plan spasenja ostvaruje preko grešnih ljudi. Tako je bilo u Starom zavjetu i u Isusovo vrijeme, ali je tako i danas.

U prvom čitanju Bog proroka Ezekielu postavlja da bude „stražar“ izraelskom narodu, da opominje i čuva izabrani narod. Bog je izravno govorio s prorocima, s apostolima itd., tako da mi sada gledamo te ljude kao savršene, ali zamislimo li si to doba, shvaćamo kako su ih vidjeli ljudi njihovog vremena. Oni su bili prijatelji, susjedi, čak i rodbina. Svi su oni imali mane, npr. Pavao je progonio kršćane pa mu nisu vjerovali kada je počeo propovijedati, Petar je bio grub i brzoplet, Ivan i Jakov su željeli uništiti selo jer nisu prihvatili Isusovu riječ, za Ivana Krstitelja su rekli da je opsjednut sotonom, a za samoga Isusa da je izjelica i pijanica jer je jeo s grešnicima. No to nam želi reći da manjkavost i grešnost onoga tko nas opominje nije izgovor nama da odbacimo opomenu. Mudar će čovjek rado prihvatiti opomenu te tako postati mudriji.

Zapitajmo se: Zašto odbacujemo opomene? Jer su i naši bližnji grešni? Ne. Grešnost drugih je izlika kako se ne bi morali promijeniti. Npr. ako učenik ima loše ocjene, reći će jer roditelji i braća nisu imali bolje ocjene, vjernici ne slušaju nauk Crkve jer i crkveni ljudi griješe...No još je teže kada mi moramo opominjati te to donosi neke opasnosti. Prva je opasnost da se tada uzoholimo i sebe smatramo savršenima, dok druge vidimo kao manje od sebe i osjećamo se sucima i pravednicima.

Druga je opasnost da sebe ne smatramo dostojnima da druge opominjemo. Bojimo se opominjati jer smo svjesni svoje grešnosti i tješimo se time da svi to čine pa zašto ne bismo i mi. No Bog nas poziva po proroku Ezekielu da jedni druge opominjemo kako ne bismo bili krivci za vječnu osudu svojih bližnjih te tako i mi sami zaslužili vječno prokletstvo. Isus nam u evanđelju daje i savjet kako opomenuti, a to je nasamo kako ne bismo bližnjega izvrgli ruglu i sramoti, već u ljubavi jedni drugima moramo pomagati doći do vječnog spasenja.

Pitanje koje se nameće samo od sebe je kako da opominjemo, a da ne upadnemo u oholost? Isus nam i za to daje odgovor: „Poslušaj li te, stekao si brata.“ Brat, osoba koju volimo, do koje nam je neizmjereno stalo, osoba koju ljubim kao samoga sebe i baš zbog te ljubavi treba opominjati. Roditelji djecu kore ne da bi se djeca osjećala bezvrijednima, nego da bi se popravila i tako stasali u zrelije ljude. Ali trebamo (p)ostati svjesni svoje grešnosti i manjkavosti. Kao što je i sveti Pavao bio svjestan svojih mana, te je i sam u poslanicama govorio kako on zna da je grešan, ali je ipak uporno poticao na obraćenje i promjenu života. Baš poput njega i veliki sveci su bili grešnici, ali su se trudili, svjesni svojih grijeha, promijeniti sebe i poticati druge na promjenu, a sve iz ljubavi koja je jedino mjerilo svih postupaka. Molimo Gospodina da nam da snage i dobrote kako bismo jedni druge vodili na put spasenja.

Dominik Hrupek

ROĐENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE, 8.9.

Po kalendaru blagdan Male Gospe je uvijek 8. rujna. Zove se tako, budući da se slavi “mala Marija”, spomendan Marijina rođenja, za razliku od “Velike Gospe”, blagdana Marijina uznesenja na nebo, 15. kolovoza.

Blagdan Male Gospe ima svoje početke u Jeruzalemu, u 5. stoljeću. Tada je, naime, na mjestu gdje je prema predaji stajala Marijina rodna kuća, sagrađena crkva u čast svetoj Ani, Marijinoj majci. Kao spomen na ovu posvetu razvio se blagdan u čast Male Gospe: najprije na kršćanskom Istoku, a od 7. stoljeća i na Zapadu.

Za crkveni kalendar je karakteristično da za kalendarske spomendane svetaca uzima njihov “rođendan za nebo”, to jest njihov smrtni dan. U tri slučaja se, naprotiv, kao blagdan slavi početak zemaljskog života: Isusovo rođenje na Božić, rođenje Ivana Krstitelja 24. lipnja i Marijino rođenje – Mala Gospa 8. rujna. Drugim blagdanom slavi se i završetak njihova zemaljskog života. To je prije svega zbog zasebne uloge koju su u Božjem djelu spasenja imale ove tri osobe. Davna latinska izreka to ovako sažima: Joannes fuit lucifer, Marija aurora, Christi nativitas ortus solis. – Ivan je bio zvijezda, Marija jutarnja zora, Kristovo rođenje sunčev izlazak.

Iako je Mala Gospa manji blagdan, nezapovjedan, vrlo je drag puku. Toga dana mnogi hodočaste u marijanska svetišta ili barem na misu u najbližu crkvu.

Mala Gospa donosi jesen pa se u puku kaže “Gospa Mala – jesen prava!” O Maloj Gospi se lastavice skupljaju za odlazak. U puku je riječ, da ih Marija odvodi u tople krajeve, kao što ih i vraća na proljetni marijanski blagdan Blagovijest (25. ožujka).

(Izvor: Katolici.org)

Pomolimo se: Pozdravljamo Te, Marijo, Kćeri Boga Oca, Majko Isusa Krista, Zaručnice Duha Svetoga, uzvišeni Hrame Presvetoga Trojstva. Prepoznajemo te kao našu Sestru, milinu čovječanstva, Majku punu ljubavi, nositeljicu Krista, našeg života, znak nade i utjehe, savršenu sliku Crkve.

Učini nas samo jednim srcem i jednom dušom s Tobom, da naviještamo koliko je velik Gospodin i prepoznajemo s radošću Njegovu prisutnost u svijetu.

Tebi odabranoj od Boga, za jedinstveno poslanje u povijesti spasenja, posvećujemo same sebe, naše djelovanje i naš život.

Utisni svoj pečat u naše duše, da ostanemo uvijek vjerni Bogu. Izlij na nas svoju ljubav Majke, prati nas na putu života. Utaži našu glad kruhom Riječi i Euharistije, da doživimo Tvoju majčinsku skrb prema nama. Ne dopusti da beskorisne i prolazne brige priječe naše traženje Boga.

Po djelu Duha Svetoga i Tvojoj vjernoj suradnji neka živi i raste u nama Krist Tvoj Sin da ostvarimo spasonosni Očev plan. Amen.